

Het ravelijn op den Zoom II

Naar aanleiding van het artikelje van de heer W. F. K. Engelbrecht in ons juli/nummer 1978 over het Ravelijn op den Zoom ontvingen we van B. en W. een reactie, waaraan het volgende is ontleend:

Waar gesproken wordt over het mogelijke toekomstige gebruik van het Ravelijn is verzuimd te vermelden dat het hier nog slechts om een studie ging. Het artikel wekt ten onrechte de indruk dat er al sprake zou zijn van een afgerond plan. Inmiddels is deze studie naar de gebruiksmogelijkheden voltooid en is een voorstel van ons college dienaangaande reeds door de gemeenteraad goedgekeurd.

Van een bebouwing van het Ravelijn is geen sprake. Het plan voorziet in een eenvoudige inrichting van het Ravelijn voor recreatief verblijf.

Het centrum zal voor ongeveer de helft uit gras en voor de andere helft uit een verharding van klinkers en natuursteenkeien bestaan. In de verharding is een rond plateau opgenomen, dat ongeveer 30 cm boven de rest van de verharde oppervlakte ligt. Het plateau wordt op de achtergrond afgeplant met een taxushaag.

Tegenover het ronde plateau komt een eveneens verhoogde – zithoek, terwijl voorts in totaal negen zitbanken in het plan zijn opgenomen.

Naast recreatief verblijf biedt het Ravelijn dan tevens de mogelijkheid voor bijv. bescheiden muziekkuitvoeringen, politieke vergaderingen en openluchtspel.

Tot zover B. en W. van Bergen op Zoom. De heer Engelbrecht heeft hierop als volgt gereageerd:

ONDERSCHRIFT

In mijn artikel heb ik geenszins gesproken noch gesuggereerd dat het ging om een afgerond plan m.b.t. het Ravelijn. Wel om een plan al was dit destijds nog in studie. De plaatselijke pers had er immers over geschreven. Op het persbericht reageerde de Stichting Menno van Coehoorn in haar brief van 9 februari 1978, waarin zij haar verontrusting over het plan uitsprak. In zijn brief van 9 maart d.o.v. reageerde het Gemeentebestuur als volgt:

„In antwoord op uw bovenaangehaalde brief, waarin u uw verontrusting uitsprekt over een eventuele bebouwing van het Ravelijn, delen wij u mede, dat gedacht wordt aan een zgn. klein amphitheater met een hoogte verschil van $\pm 1\frac{1}{2}$ meter.

Dit plan is echter nog in studie en wij zullen u nader informeren zodra deze plannen concrete vormen aangenomen hebben”.

Dit antwoord bevredigde ons geenszins en wij vonden het noodzakelijk in samenwerking met de Bond Heemschut actie te ondernemen voor het te laat mocht zijn. Een eerste stap was het publiceren van mijn meergenoemd artikel.

De in het slot van de brief van B.o.Z. van 9 maart '78 bedoelde nadere informatie is thans gekomen bij de redactie op mijn artikel met de mededeling, dat er al een raadsbesluit terzake is genomen (!).

Ook nu doet het gemeentebestuur het voorkomen dat er niets bijzonders aan de hand is en het allemaal niet zo erg is.

Maar dat is het bij een zo uniek monument als dit Ravelijn juist wel! Geen enkele permanente voorziening in de vorm van een plaveisel, plateau, verhoogde zithoek, vaste zitbanken of hoe dan ook, is hier aanvaardbaar.

De gelegenheid voor het houden van muziekkuitvoeringen, openluchtspelen e.d. kan men ook openhouden zonder permanente voorzieningen.

Aan de strekking van mijn in het juli-augustusnummer van dit blad geplaatste artikel blijft de Stichting Menno van Coehoorn onverkort vasthouden.